

РЕШЕНИЕ

№ 244

гр. Бургас, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120200354 по описа за 2023 година

Образувано е по жалба от П. Х. М. с ЕГН ***** и адрес в гр.Бургас, ул.чрез пълномощника адв.З. М. от БАК срещу Наказателно постановление N 22-0000551/09.01.2023 г., издадено от Директор на РД"АА" Бургас, с което на жалбоподателя на основание чл. 178б, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл. 24а, ал. 2, т. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС.

В жалбата е изразено становище за незаконосъобразност и неправилност на атакуваното наказателно постановление противоречие с материалните разпоредби и допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с алогичност във фактическото описание на нарушението, пречатващо възможността на жалбоподателя да упражни правото си на защита. Въвежда защитно възражение за нарушение на изискванията на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, доколкото бланкетната нормативна рамка на твърдяното нарушение на чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба №37/02.08.2002 г. е изисквала допълнително конкретизиране на нарушеното правило, свързано със спазване на изискванията за учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност. Поддържат се оплаквания за дерогиране от АНО и актосъставителя на чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН досежно липсата на конкретика относно датата на нарушението и допуснатата неотсранима неяснота относно визирания в НП субект на административното нарушение, който не съвпада със субекта по чл.178б, ал.5, т.1 ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. З. М. от АК-Бургас, която в допълнение към аналогично възпроизведената аргументация с изложената в жалбата изтъква, че при записване на кандидата лллл жалбоподателят е разполагал само с удостоверението изд.на 15.07.2021 г., което съставлява официален документ, както и че жалбоподателят не е могъл да разполага със справката, взета предвид при съставяне на акта.

В съдебно заседание административнонаказващият орган, редовно уведомен не се явява. Представлява се от инспектор ... надлежно упълномощена, която настоява за потвърждаване на оспореното наказателно постановление, като твърди, че липсват допуснати нарушения на процесуалните правила относно изписването на датата на нарушението. Твърди доказаност на фактическите основания на нарушението на

изискванията на чл.11, ал.1 от Наредба №36/15.05.2006 г.Представя подробна писмена защита.

Съдът след индивидуално и комплексно обсъждане и оценка на доказателствените материали, като съобрази закона с оглед правомощията си по съдебния контрол формира вътрешната си увереност относно следната **релевантна фактология**:

Жалбата на П. Х. М. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление N 22-0000551/09.01.2023 г., издадено от Директор на РД"АА" Бургас е подадена от правоимащо лице и в определения в закона срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Наказателното постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение от 16.12.2022 г. с бланков № 325112/16.12.2022 г., съставен срещу П. Х. М. за това, че на 16.12.2022 г., около 15: 10 часа в гр.Бургас, в РД „АА“ Бургас, , след извършена комплексна проверка на учебен център „...“ ООД във вр. с писмо с рег. №11-46-7268/3/20.10.2022 г. за констатирано неспазване на регламентираните изисквания за записване на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „D“ от учебен център „М... ООД, притежаващ разрешение 3930/16.05.2016 г. е извършена комплексна проверка на учебен център „...“ ООД на дата 07.12.2022 г., при която се установи: 1. Ръководителят на учебен център „...“ ООД г-н М. не е спазил изискванията по чл. 11, ал.1 от Наредба №36 на МТ, а именно на 21.07.2022 г. е записан кандидата ... с ЕГН ***** за категория „D“, който към датата на записване е притежавал удостоверение за психологическа годност №791614/15.07.2022 г. за водач за обществен превоз на пътници и товари, което не отговаря на изискванията за обучение за категория „D“. Същият следва да притежава удостоверение за психологическа годност за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „D“. Контролният орган посочил, че се касае за нарушение, съответно квалифицирано по чл. 24а, ал. 2, т. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС.

Актът е връчен лично на П. Х. М. на 16.12.2022 г., който го е подписал, попълвайки в реквизит възражения „оспорвам констатациите в акта“.

В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на посочения акт било издадено Наказателно постановление N 22-0000551 от 09.01.2023г., издадено от Директор на РД"АА"-Бургас, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание, както следва: на основание чл. 178б, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл. 24а, ал. 2, т. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС.

В наказателното постановление, съдържанието на АУАН било възпроизведено при цялостна словесна и цифрова тъждественост в описанието на обективните характеристики от фактическата страна на нарушението и неговата правна квалификация.

Приложено е писмо от изпълнителния директор на ИА „АА“ за възлагане на проверка във вр. с доклад с рег.№11-46-7268/18.10.2022 г. от изпълнителния директор на дирекция „Водачи на моторни превозни средства“, съдържащ твърдения за неспазване на регламентираните изисквания за записване на кандидати в курсове за обучение за придобиване на правоспособност за управление на МПС.В посочения доклад, наличен към административно-наказателната преписка е изложено, че е получен сигнал на 14.10.2022 г. за предполагаемо въвеждане на данни с невярно съдържание, свързани с номер и валидност на удостоверение за психологическа годност от служител на учебния център или от страна на кандидатите.

В качеството на свидетел по делото е разпитан актосъставителят С. Д. Д., който уточнява, че нарушението е извършено на датата, на която е записан самият кандидат-21.07.2022 г. Свидетелят пояснява още, че доказателствен източник с ръководно значение при преценката за съставомерността на нарушението в случая е намиращата се на л.12 от делото Справка в регистър на психологическите изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване, видимо от която проведеното по отношение на ... психологическо изследване и съответстващото му удостоверение за психологическа годност е било валидно до 06.06.2014 г. и е изтекло. Все в този контекст свидетелят конкретизира, че

наличното по делото удостоверение за психологическа годност №791614/15.07.2022 г.относимо към отбелязаната в него „D” категория е сгрешено,а придобитото от кандидата удостоверение е валидно само за обществен превоз на пътници и товари.

Съдът кредитира тези показания, като логични, съгласувани съдържателно с приетите писмени доказателства.Доколкото същите се основават на формирани възприятия при изпълнение на служебна функция на свидетеля, то качествена тяхна характеристика в процесуално отношение е тяхната обективност, надеждност и от тази гл. т. достоверност

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна, следното:

Независимо от словесното и цифрово единство между АУАН и НП,както относно описанието на съставомерните факти,така и относно материално-правната квалификация, както контролния, така и наказващия орган са допуснали съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в следното:

Наказателното постановление е издадено от оправомощен орган, а АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице, в базиса на който извод съдът поставя предоставените Заповед №РД-08-30/24.02.2020 г. издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с която са определени длъжностните лица от Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация", които могат да издават наказателни постановления по ЗАП, ЗДвП. Директор на Дирекция „Автомобилна администрация“ е измежду тях. По отношение на компетентността на актосъставителя съдът цени допълнително предоставената длъжностна характеристика за длъжността главен инспектор –V.A,т4. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН. Същевременно, НП е издадено при съблюдаване на визириания в разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН давностен срок, като АУАН и НП съдържат част от лимитирания нормативен минимум реквизити, посочени в чл.42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Съдът приема,че административнонаказателното обвинение е засегнато от съществени увреждащи дефицити, засягащи основната му функция, да постави рамката на доказване в административнонаказателния процес и да покрие минималните стандарти на закона за ясно и непротиворечиво обвинение, като предостави единна, достъпна и разбираема информация на нарушителя за характера, вида на нарушението и неговата правна квалификация. Неяснотата на фактическото обвинение се заключава в във вариативното и неопределено посочване на дата на нарушението, липсата на конкретизация относно място на натрушението, неправилно посочване на субекта на нарушението, несъответен на дефинирания в чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба №37/02.08.2002г.на МТС, с което на практика е засегнато фундаменталното право на жалбоподателя да разбере в какво е обвинен и да организира ефективно правото си на защита.Нарушени са и изискванията на чл.57, ал.1, т.6 и т.7 ЗАНН, съотв. на чл.42, ал.1, т.5 ЗАНН във вр.със законосъобразното определяне на приложимия материален закон и на съответстващата санкционна разпоредба.

От начина по който са формулирани фактическите обстоятелства, както в АУАН, така и в НП може да се обоснове извод, че нарушението е извършено на 21.07.2022 г. , но от формалното структуриране на фактическия състав в реквизита „дата“ е вписана 16.12.2022 г., за която е уточнено,че касае извършена комплексна проверка в учебен център „.....“ООД, която проверка същевременно се твърди да е извършена на 07.12.2022г.Констатираната неяснота създава недопустима вариативност, нарушаваща стандарта за ясно и непротиворечиво обвинение.

И в АУАН, и в НП се твърди, а не е спорно и от материалите по делото – писмена разпечатка от информационната система Изпълнителна агенция „АА“ /л.13/ и писмо рег. №11-46-7268/20.10.2022г. /л.15/ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „АА“,че дружеството „..... ООД е титуляр на разрешение №3930/16.05.2016 г. за провеждане на курсове за обучение за придобиване на правоспособност за управление на МПС.Не е спорно между страните, а и видимо от писмената разпечатка от информационната система на Изпълнителна агенция „АА“ /л.13/, че кандидатът Асен Боянов Мазгарев е бил записан в учебен център "....." ООД за обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС в категория D, за което е представено и удостоверение за психологическа годност на кандидата №791614/15.07.2022г. Видимо от приложеното към

жалбата копие на удостоверение, същото е издадено на 15.07.2022 г. и е валидно до 15.07.2025 г. относно категориите D1, Ттб,D, Ттм. Съдът намира за излишно да навлиза в сферата на спора относно действието на този официален удостоверителен документ и валидността на така издаденото удостоверение за категория D,с оглед релевираното негово несъответствие с критериите посочени от актосъставителя, предвид приложената на л.12 от делото Справка от регистър на психологическите изследвания, поради следното:

С § 30 от ЗИДЗДвП, обн. в ДВ бр. 60 от 2012 г. в сила от 7.08.2012 г., е създаден нов състав на административно нарушение по чл. 178б, ал.4, т. 7 със субект лицето, получило разрешение по реда на чл. 152, ал.3, което провежда или е провело обучение на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство от категория С, D, Ттб,, Ттм и подкатегория C1 и D1, без кандидатът да притежава валидно удостоверение за психологическа годност, за което наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 1000 лв. Като безспорно съдът прие, че кандидатът е бил записан за провеждане на обучението за придобиване на правоспособност за категория D именно в учебен център „....“ ООД,считано от 21.07.2022 г., т.е. след като разпоредбата на чл. 178б, ал.4, т. 7 ЗДвП е породила правно действие.Безспорно в случая е и обстоятелството, че ръководителят на учебния център /според посочената субективна индивидуализация в АУАН и НП/ П. Х. М. при търговско дружество "...." ООД не е лицето, което е получило разрешение по реда на чл. 152, ал.3 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.152, ал.3 ЗДвП предписва, че разрешение за теоретично и практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство се издава на физически или на юридически лица, регистрирани по Търговския закон или Закона за юридическите лица с нестопанска цел, или на лица, регистрирани по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на професионални гимназии, професионални колежи, средни училища с паралелки за професионална подготовка и акредитирани по реда на Закона за висшето образование висши училища, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от упълномощено от него длъжностно лице. Обстоятелството, че П. Х. М. не е субектът, оторизиран да провежда теоретично и практическо обучение за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, а „....“ ООД е носител на разрешение №3930/16.05.2016 г. е установено по несъмнен начин от изброените писмени доказателства, а също и от фактическите констатации в АУАН и НП. Ръководителят на учебния център, както непрецизно е посочено в АУАН и НП /вместо субектът на нарушението, което въвежда специалната норма на чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба №37 от 02.08.2002 г. на МТС/ не носи отговорност за това, че обучението на един от кандидатите за придобиване на правоспособност е проведено, без да е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност. / в този см. виж аналогична по фактическата си специфика казуистика в **Решение № 292 от 19.07.2013 г. на АдмС - Кюстендил по к. а. н. д. № 290/2013 г./** Несъблюдаването на критериите за записване на кандидати с валидно удостоверение за психологическа годност е инкриминирано от законодателя в самостоятелен състав на административно нарушение по чл.178б, ал.4, т.7 ЗДвП с изрично лимитиран субект на административнонаказателната отговорност. Неспазването на изискванията провеждане на обучение за придобиване на правоспособност за категория D, във вр.с условието за притежаване от кандидатите на валидно удостоверение за психологическа годност не е част от изискванията на учебната документация за обучение, и няма общо с учебния процес изобщо, за спазването на които е задължен да следи ръководителят на учебната дейност.

Спазването на изискванията за учебната документация са изначално лишени от нормативна връзка с изискванията, на които трябва да отговарят кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, в частност необходимостта от явяването им на психологическо изследване преди започване на обучението и съответно, притежаването на валидно удостоверение за психологическа годност. Ако е извършено нарушение (неизпълнение на задължение към държавата), то това е сторено от лицето, получило разрешение по реда на чл. 152, ал.3 ЗДвП, като същото е следвало да се квалифицира по чл. 178б, ал.4, т.7 ЗДвП, която разпоредба предвижда и различно по размер административно наказание, тясно съобразено с типичната обществена опасност за

конкретното нарушение.

Тук е мястото да се посочи, че разпоредбата на 24а, ал. 2, т. 1 от Наредбата сочи, че ръководителят на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС е длъжен да осигурява спазването на изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС по чл. 153, т. 1 ЗДвП при извършване на обучението. Тази норма по своята правна специфика очертава бланкетна законова рамка, която обвързва правоприлагащия орган със задължението да я запълни чрез съответстващата детайлизация в друг нормативен или поднормативен източник. В случая посоченото в обстоятелствената част на НП неспазване от ръководителя на учебен център „... ООД на изискванията на чл.11, ал.1 от Наредба 36 от 15.05.2006 г. не може да бъде формално-нормативно съотнесено към посочения в чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба №37/02.08.2002 г. на МТС субект, т.к. структурираното в тази разпоредба -чл.11, ал.1 от Наредба 36 нормативно правило предписва задължение към стриктно лимитиран кръг от субекти лицата по чл. 1, ал. 1, т. 1 и 2, които следва да явяват на психологическо изследване преди започване на обучението за придобиване на правоспособност за управление на МПС от съответната категория. Съгласно чл.1, ал.1,т.1 от Наредбата: С тази наредба се определят изискванията за психологическа годност и условията и редът за провеждане на психологическите изследвания на: 1. кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категории Ттб, Ттм, С, D и подкатегории C1 и D1. Във връзка с посочената разпоредба на чл.11, ал.1 от Наредба №36/15.05.2006 г., предназначена да запълни бланкета на чл.24а,ал.2, т.1 Наредба №37/02.08.2002 г. на МТС съдът следва да подчертае принципното положение, че съдържанието на бланкетна норма, уреждаща състав на нарушение, не се запълва с диспозитивни норми, с норми предписващи съдържанието на конкретно дължимо поведение към субекти, различни от нарушителя съгласно бланкетния състав на твърдяното административно нарушение или с такива норми, които по естеството си също са бланкетни или препращат към други разпоредби. Иначе казано, с оглед правото на защита на административно-наказаното лице е недопустимо съдържанието на бланкетната норма да бъде попълвано с правна норма, предписваща общо правило за поведение, чийто адресат е качествено разграничаващ се в субект. Казаното обуславя извод за допуснато нарушение в структурното съотношение между материалната бланкетна норма на чл.24а,ал.2, т.1 т Наредба №37/02.08.2022 г. на МТС и предназначеното да я запълни специално правило на чл.11,ал.1 Наредба №36/5.05.2006 г. на МТ поради несъвместимост във фактическите характеристики на субекта на нарушението. В случая на жалбоподателя П. М. не просто се приписва нарушение без прецизност за формата на изпълнително деяние на чл.24а, ал.2,т.1 Наредба №37/02.08.2002, при обособяване на фактическата рамка на обвинението, чрез развиването ѝ в дълбочина до конкретно нормативно/поднормативно правило, отразяващо неспазване на конкретно вменено на ръководителя на учебния център задължение свързано с изискванията за утвърдената учебна документация. В случая съществените елементи от фактическото описание на нарушението кореспондират на качествено различна правна квалификация –чл.178б, ал.4, т.7 ЗДвП и на лимитативно дефиниран от законодателя субект, различен от административнонаказания в случая, а именно титулярът на разрешение по чл.152, ал.3 ЗДвП.

Предвид изложеното, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно и като такова, следва да бъде отменено.

Съдът дължи произнасяне по въпроса за разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им, с оглед разпоредбите на чл. 63д от ЗАНН. В конкретния случай разноски се дължат в полза на жалбоподателя П. Х. М., който своевременно е поискал присъждането им. Същият е претендирал такива в размер на 400, 00 лева за адвокатско възнаграждение, съгласно приложен по делото Договор за правна защита и съдействие 18.01.2023 г., видно от който претендираната сума е заплатена изцяло в брой. Съдът дължи произнасяне по заявеното от процесуалния представител на АНО възражение по чл.63д, ал.2 ЗАНН за прекомерност на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподателя. Съдът дължи преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото, с оглед което счете, че фактическата и правна сложност на спора, конкретно проявената процесуална активност на пълномощника на жалбоподателя,

свеждаща се в изготвянето на жалба и участие в рамките на едно с.з. пред първостепенния съд, не обуславят сложност, надвишаваща съобразената при лимитиране на минималния праг в чл.8,ал.1, вр.чл.7 ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгл. цитираната разпоредба в поднормативния източник при материален интерес до 1000 лв. минималният размер на адвокатския хонорар възлиза на 400 лв., поради което заплатеният от жалбоподателя М. хонорар на адвоката в размер на 400 лв. не подлежи на корекции предвид съответствието му с лимитирания минимум.

Така мотивиран, БРС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0000551/09.01.2023 г. на Директор на РД „АА“, Бургас, с което на П. Х. М. с ЕГН***** от гр. Бургас, ул.“....., за нарушение чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба №37/02.08.2002 г. на МТС на основание чл. 178б, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" да заплати на П. Х. М. с ЕГН***** от гр. Бургас, ул.“Цар Самуил“ №111, ет.4 направените в хода на съдебното производство разноски в размер на 400 лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____